

Вчера, докато работех на двора едновременно слушах един проповедник по радиото. И това, което привлече вниманието ми беше, когато той започна проповедта, казвайки: "Ще говоря за значението на Кръста." Бях изненадан, че той отдели много време да говори за Кръста на Исус Христос, но не наблегна на това, което е най-важното И в действителност не обясни значението на Кръста. Той направи нещо, което е твърде обичайно днес.

Нека ви дам някои илюстрации. Знаете, че съм казвал това и преди: "Мъдростта не е родена с някого, нито пък ще умре с някого."

Ако аз се изправя днес и кажа, че църквата като цяло пропуска същността на евангелието на Исус Христос, вие може да ме погледнете и кажете: "Кой си ти? Да не си Били Греъм? Да не си този човек, или оня човек? Кое ти дава правото да се изправиш тук и и да заявиш "Църквата като цяло пропуска същността?" Е, добре - ето това е - историята ми дава това право.

Вижте, едно от нещата, които трябва да разберете е това, че има разлика между истински теолог и поп-теолог. Нали знаете за поп-музиката. Поп-музиката е музика, която е популярна, музика давана на популистите, музика за деня. Като тези неща, които просто изникват. Тя не се задържа твърде дълго и една от причините за това е, че е доста повърхностна. Вие знаете като тази песен "Бих умрял за теб, дори бих изкачил планина за теб!" Аз така и не мога да си обясня как изкачването на планина може да е повече от това да умреш за някого. Но поп-музиката е твърде повърхностна.

Подобно има и така наречената от нас поп-теология, която е много повърхностна. Теологията е учението за Бога и днес има много, както ги наричаме поп-теолози по радиото. Те не са истински обучени теолози. Те не са се отдали на изучаване, те са се отдали повече на проповядване. И тяхното проповядване е свързано повече с илюстриране, истории, анекдоти и малки сладки приказчици доколкото проповедника знае.

Така, когато някой дойде до вас и ви каже, както аз казах тази сутрин: "Църквата като цяло е пропуснала същността по отношение на Кръста", първото нещо, което трябва да попитате е това: "Защо казваш това?" Отговорът трябва да е този: "Не само, защото го намирам в Библията, но и защото историята ме подкрепя."

Ако изправите Бени Хин тук, а мен тук и ако попитате Бени Хин,

защо вярва всичките неща, които прави, факта че прави милиони долари, отсяда само в 5-звездни хотели и всички тези различни неща. И ако го попитате защо прави всичко това, той ще ви отговори: "Защото това е, което учи Библията". И ако ме попитате мен, аз ще кажа: "Той напълно греша ". И ако ме попитате защо, ще ви отговоря: "Защото това е, което учи Библията". Сега въпроса е този: и двамата използват Библията като наш авторитет, така че кой е прав? Това е големия въпрос "Кой е прав?" Е, две са нещата, които трябва да видите: едното се нарича контекст, а другото се нарича история.

Преди всичко искам да разберете нещо. Ако направя изявление, че хамбара е червен ,това означава, че хамбара е червен. Толкова съм уморен от това когато говоря в университети, да чувам студентите да казват: "О, това е просто твоята интерпретация". Аз казвам: "Ето тук, интерпретирай го граматически, не според Духа, не според ... само граматически, както би го направил в час по български език. Какво казва граматически?" Това е едното.

Второто е следното: имаме 2000 години християнска история, нали? 2000 години християнски писания. Хиляди, милиони книги. Ако аз поучавам нещо за Кръста и вие го сравните с 2000 години християнска история и не го намерите никъде в тези 2000 години християнска история, тогава трябва да решите, кой е прав: християнските теолози и писатели от тези 2000 години или Пол Уошър? Разбира се, че първите са прави. Когато някой ви учи нещо, едно от добрите неща, които можете да направите е да сравните това, което казват с 2000-годишната християнска история. Ако никой не е съгласен с тях, вероятно те грешат, нали? И ако ние като американци излезем с някаква нова теология или нов начин, по който да се прави християнство, което не съответства на тези 2000г християнство, кой по-вероятно греша? Ние!

Вижте, и затова аз казвам днес, че относно учението за Кръста повечето хора напълно пропускат същността на въпроса. Когато чуваме поучение за Кръста, и когато някой проповядва за страданията на Исус, какво обикновено чуваме? Физически страдания, нали? Не е ли така? И аз мисля, че проповедника и ние трябва да говорим затах. Но когато проповедника говори за физическите страдания, какво се случва? Изцелените започват да плачат, и всеки в събранието започва да плаче. Той говори как гвоздеите са се забивали на специално място в китката, понеже там е било единственото място, което да държи човека. Говори за това, как гвоздеите са се забивали в двата крака на

определено място, и за да остане жив, човека е трябвало да се надига на тези гвоздеи, за да си поеме дъх. Защото когато умира разпънат на кръст, човек умира от задушаване. Те говорят за копието, с което е пронизан от страни, говорят за трънения венец на главата Му, говорят за всички тези най-различни неща: ударите с камшика, как е влачил кръста си и кръвта се е стичала и т.н. И тогава ти казват: "Чрез това ние сме спасени!" Това те навежда на определени изводи: Как така физическите страдания на Исус, причинени от хора, са платили някакси за нашите грехове? Не се връзва теологически. Или всъщност нашите грехове са платени защото римляните и евреите са отхвърлили Исус? Или нашите грехове са платени защото те са Го били?

Бях в един немски библейски лагер в планината, в Румъния. И влязох в една богословска библиотека и видях книга относно Кръста на Христос. Извадих я и благодарих на Господа, че не беше на немски. Започнах да я преглеждам, и ето какво казваше човека: "Бог изпрати Своя син, който живя съвършен живот, и след това според плана Му, хората Го отхвърлиха, те Го биха, разпънаха Го, подиграваха му се, сложиха трънен венец на главата Му, прободоха Го с копие и всички тези различни неща. И Бог погледна на това страдание, което Исус понесе от ръцете на човеци и Той счете това да бъде отплатата за всички наши грехове срещу Него". Сега, много хора ще кажат: "Да, това звучи добре!". Всъщност исторически погледнато това е ерес, най-дълбоката форма на ерес.

Ти може да имаш грешно разбиране за много неща, но ако погрешно разбираш Кръста, ти си в беда.

Ето какво искам да направите: искам да съпоставите тези две неща. Как така, какво се е случило на този Кръст, което може да накара Бог да прости нашите грехове? Първият въпрос е този: защо Синът на Бог, Бог в плът, защо е било необходимо Той да умре? Защо Бог не може просто да прости на всеки? Мислили ли сте за това? Защо Бог не може просто да прости. От нас се изисква просто да прощаваме на хората, нали така? Ако ти съгрешиш спрямо мен, от мен се иска да ти простя. Аз не съм призван да изисквам жертва. Просто ми е казано, да ти простя. Така, че защо Бог не може просто да прости? Това е първия въпрос, на който трябва да отговорите.

И аз ще ви покажа един стих. Искам да отидем в Притчи. Просто искам да видим един пасаж. Отидете в Притчи 17:15. Вижте какво се

казва: "Този, който оправдава нечестивия, и този, който осъжда праведния и двамата са мерзост за Господа." Нека сега да разгледаме само тази част: "Който оправдава нечестивия е мерзост/отвратителен за Господа." Тук стигаме до голям проблем. Повечето от песните, които пеем днес са за Бог, Който оправдава нечестивия. Това е , което пеем през цялото време. "Човече, Бог ни оправдава, въпреки че бяхме грешници. Бог ни обявява за праведни". Това е което означава оправданието - Бог те обявява за праведен пред Него. И ти хвалиш Бог за това. Но има един голям проблем тук. Виждаш ли какъв е? Бог казва, че всеки, който обявява нечестивите за праведни, когато те не са праведни, е мерзост/отвратителен за Него. Така че ако Бог те обявява за праведен, а ти не си, това е отвратително нещо за Него. Той би направил сам Себе си мерзост. Ако Бог прости на нечестивия, самия Той би станал отвратителен за Себе си. Това е същото, като един съдия да оправдае убиец и да го пусне да си ходи, тогава той не е повече справедлив съдия.

За мен е толкова удивително, колко много от хората, на които говоря в университетите се разяряват, защото аз им казвам, че Бог хвърля хората в Ада. Те се ожесточават, когато кажа това. Но знаете ли, какво притеснява Небето? Небето има проблем с това, което Бог е направил. Проблема на Небето е следния: ако Бог е справедлив Бог, Той не може просто да прости, Той трябва да накаже нечестивия. Това е в цялата Библия.

Чудили ли сте се , защо на Бог му трябваше смъртта на всички тези животни в стария завет? Това е символ, образ. Но смисълът на всичко това е, че ако грешникът съгреша, той трябва да умре. Той трябва да умре. И ако Бог оправдае някого, който е нечестив, ако Той обяви един нечестив човек за невинен, тогава Той би станал мерзост. Бог става нечестив.

Сега започваме да виждаме, защо е било нужно за Бог-Сина да умре. Бог не може просто да прости. Закона, праведния закон изисква грешника да умре. Изисква го! Той не може просто да подмине това. Той не би могъл да каже, "Добре, нека го пропуснем този път". Ако Бог направи това, Той е несправедлив, Той не би бил прав, Той е грешен. Той става точно както дявола и обвиненията на дяволът срещу Него биха се оказали верни. Можете ли да си представите дяволът да застане пред Господа? "Хей, Господи спомняш ли си, когато ние съгрешихме срещу Теб? Ти тогава беше справедлив, нали, и ни изхвърли всички от Небето? Е, къде е твоята справедливост сега

Господи? А, къде е? Този човек, тази буца пръст съгреши срещу Теб, и Ти го пусна ей така. Познай какво Господи, Ти си станал същия като мен. Поздравления!"

Виждате ли проблема? Това е проблемът. Единственият начин Бог да прости на грешника е Бог, който е направил закона, и Бог, Който изисква изпълнение му, ако самия Той слезе и изплати наказанието.

Ето защо доктрината на свидетели на Йехова е толкова богохулна. Вижте какво казват. Те казват, че когато света падна, Бог създаде, създаде едно невинно/безгрешно същество - Сина, Той Го създаде. И взе това невинно същество, което е независимо от Бога и Го постави на Кръст да умре, за да оправи проблема. Вижте не е това, което се е случило. Синът на Бог не е сътворено същество, Той е Бог.

Единствения начин, по който законът на Бог може да бъде удовлетворен, изпълнен е чрез самия Бог. И вие може да използвате това срещу свидетелите на Йехова. Ако Исус не е Бог, тогава всички отиват в Ада, защото това, което е извършено на този Кръст, не е достатъчно. Бог е направил закона, Бог трябва да го изпълни. Това трябва да е Бог. Ако свидетел на Йехова дойде на вратата ти и ти каже, че Исус не е бил Бог, просто седни и започни да плачеш. Той ще те попита: "Защо плачеш?" "Ами защото всички ще отидем в Ада" "Защо?" "Защото единствено Бог може да удовлетвори Божия закон. Само Той може да плати цената. И ако Исус не е Бог, тогава всички отиваме в Ада - аз, ти и всички останали".

Видяхте ли? Бог, за да прости на нечестивия и в същото време да остане справедлив Той трябва да умре на мястото на нечестивия. Това е единствения начин, по който Той може да прости, е като Той умре на мястото на нечестивия.

Сега стигаме до важната точка. Как умира Той? Какво е това нещо в смъртта на Сина на Бог, което води до нашето опрощение? Как смъртта Му удовлетворява, изпълнява закона?

Ето нещо, което искам да разберете. Когато някой казва, че е бил спасен, аз никога не бих направил това с новоповярвали, но има студенти в семинарията, които ще схванат това, ако някой каже "Бях спасен". И аз го питам "От какво, от какво си бил спасен?" Хората обикновено казват "От греха". "Не! Не!" "Какво имаш предвид с това не?" " Не грехът беше по петите ти. Грехът не можеше да те хвърли в Ада. Ти си съгрешил, но последствията на греха са други. Грехът не

може да те хвърли в Ада! Той дори не е личност! Той не е живо същество, което да те съди, да те хване и хвърли в ада. Така, че от какво си бил спасен?" Това наистина ще ви разтърси. Ще ти кажа, от какво си бил спасен. Това, от което си бил спасен не е какво, а кой. Ти си бил спасен от Бог! Ето това трябва да го разберете. Бог е съдията на цялата вселена. Ти си съгрешил, и понеже си съгрешил и си станал враг на Бога пред справедливия съдия, когато застанеш пред Него, Той ще те хвърли в Ада.

Чувам много хора да казват "Бог не праща никого в Ада". Добре, това наистина е хубаво за надпис на гърба на "християнска" тениска, за текст на съвременна "християнска" песен, но не в Библията. Исус каза "не се страхувайте от хората, които могат да убият тялото ти, но се страхувайте от Бога, който може да убие тялото ти и да те хвърли в Ада". Виждате ли? Отново този Бог не е много политически коректен. Той не е опитомен лъв.

Хора, чували ли сте някога това твърдение, виждаме го в Римляни 5. Също така го виждаме и в Римляни 1: "враг на Бога", "мразещ Бога". Някога чували ли сте този израз "враг на Бога"? Знаете ли какъв е проблема тук? Съвременното християнство интерпретира това по различен начин от историческото християнство.

Ще чуete проповедници да казват, че когато Библията казва, че сме били врагове на Бога, това означава, че НИЕ сме били срещу Бог, че НИЕ сме били в бунт срещу Бог, че НИЕ сме били срещу Бог. Но това не означава, че Бог е бил срещу нас, че Бог е бил наш враг. И тогава те обикновено казват нещо такова: "Това е същото като да държиш пистолет срещу Господа, и Бог иска да свалиш този пистолет, и след това ще бъдете приятели." Това не е истина! През цялата християнска история, когато се казва "врагове на Бога", знаете ли какво се има предвид? Не само, че ти си бил враг на Бога, държейки своя пистолет срещу Господа, но че и Бог е бил твой враг, държейки своя пистолет срещу теб. Ти сваляш своя пистолет - чудесно! Но той все още държи своя срещу теб. Ти си престъпник, нарушил си закона, ти заслужаваш да умреш, ти можеш да свалиш твоя пистолет ако искаш, но все пак ще отидеш в Ада. Защото не само ти си враг на Бога, но и Той е твой враг.

Бог казва в библията неща като "Аз ще ги намразя. Аз ще се дойда срещу тях, Аз ще воювам срещу тях. Аз ще издигна стандарт" И отново да го кажа, този Бога на християнството на 21 век е много по-

различен от Библейския, и от този, който е бил проповядван през 2000-те години християнска история.

Вижте, не само вие сте били врагове на Бога, Бог е бил ваш враг. И затова онзи, от когото имате нужда да бъдете спасени е Бог, защото Той идва. Спомнете си какво казва Амос "Пригответе се да срещнете вашия Господ". Спомнете си за това, което се казва и в Откровение: "Той идва и управителите и великите мъже на света ще извикат камъните да паднат върху тях, за да ги скрият от гнева на агнето." Той не идва с отворени обятия и "О, аз искам да ви спася, но сега ще трябва да отидете в Ада". Не! Той се връща, казва се "меча на Духа". Той се връща и ще воюва срещу някого, защото е разгневен.

Ето проблема, който трябва да видите. Има наказание. Ние сме нарушили Божия закон, така че заслужаваме да бъдем наказани. От къде идва това наказание? Задайте си този въпрос. От къде идва това наказание?

Ние сме били отгледани с проповядване, което ни казва, че ако съгрешиш, знаеш, че нещо лошо ще ти се случи. Това не е Бог, това е просто последствие на греха. Също както закона за гравитацията - ако скочиш от покрива, ще бъдеш наранен, ако съгрешиш - ще бъдеш наранен. Това не е нещо, което Бог прави, това е просто начина, по който стоят нещата. Това не е истина! Бог през цялото време говори за идване и съд срещу хората, когато те съгрешат. Така е, просто четете Библията. През цялото време се казва: "Аз ще дойда срещу вас, ще поставя лицето Си срещу вас!" Така ли е?

Така, че ние осъзнаваме, че трябва да бъдем спасени от Господа и Неговото наказание. Така, че как може да се разреши въпроса с това наказание?

Когато Исус, Синът на Бог умираше на Кръста, не бяха копието на римляните или трънения венец или гвоздеите в неговите ръце, които те спасиха. Не са това нещата, които плащат за престъпленията. Страданията, които човешките причиниха на Исус, Бог не погледна на тях и да каже: "Добре, това е достатъчно!" Не те платиха за твоя грях! Кое плати за твоя грях?

Погледнете в Исаия 53. Ето това плати за твоя грях Исаия 53 и стих 10 "Но Господ благоволи да Го порази" Всички сте чели Исаия 53, и сте чули безкраен брой проповеди по радиото и всичко за Исаия 53. Но не е ли интересно, че когато чувате проповеди върху Исаия 53 винаги са

стихове 3,4,5 и 6, които говорят за страданията причинени на Христос от хората. Но много рядко наистина чувате Исаия 53:10 "Но Господ благоволи ..." Кой е Господ тук? Думата тук не е Адонай, а е Яхве или както някои от вас може да го произнесе Йехова., има се предвид Бог. "Господ благоволи ..." какво? "да Го порази, смаже". Това е Месията. "Но Господ благоволи да Го порази, смаже."

Тази дума порази може да се обясни по следния начин, най-добрата илюстрация която мога да ви дам е следната: представете си воденичен камък. Воденичният камък е голям, заоблен, висок, с две думи - огромен камък. И след това са поставяли друг камък върху този, който всъщност се е въртял. И той се е завърта. И какво се прави - както можете да си представите поставяли са жито ,царевца и или нещо друго между тези 2 камъка и докато те са минавали от там, този камък ги е стривал на прах. Това е термина, който е използван тук. Бог - Бащата благоволи да порази, смаже Своя собствен Син и да го стрие на прах.

Друга илюстрация би могла да е следната: представете си, че стоите в подножието на язовир, който е хиляда мили дълбок и хиляда мили широк. и вие стоите точно там, в подножието на това нещо, което е пълно с вода. И за миг стената се срива. Какво мислите, че ще се случи с вас? Край. Вашето тяло никога няма да бъде намерено. Или си представете, че си вървите един ден и една звезда, която е 6 хиляди пъти по-голяма от слънцето удря земята точно на главата ви.

За какво говорим? Как този Кръст те спасява?

Това е защото на този Кръст целия грях, който Бог мрази ... Чували сте някой да казва, че любовта на Бог е толкова велика, че не може да я опишеш, и ако само видиш частица от това колко е велика, може да полудееш. Тя е толкова велика, че буквално може да те направи да полудееш. И единствения начин по който някога би могъл да познаеш повече от любовта на Бог е, ако Бог свръхестествено ти даде сила и направи славно тялото ти, защото да стоиш в Неговото присъствие и да познаеш Неговата любов би било твърде много радост за теб, толкова че ще експлодираш. Ти просто не ще можеш да я понесеш, ще полудееш. По същия начин Божията омраза е толкова огромна, че не може да се опише. И ако само видиш частица от нея, ще полудееш, ще те помете. Би било като малка восъчна фигурка ей толкова висока, на 3 инча от която експлодира ядрена бомба. Нямайте си и представа.

Грехът, който предизвиква Божията омраза, и аз имам предвид именно

тази дума "омраза"? Бог мрази! Грехът, който предизвиква Божията омраза беше стоварен върху Неговия Син. Вземете греха на всички Божии хора от първия човек някога спасен по лицето на земята, до последния спасен човек по лицето на земята, на всички Божии хора, всеки техен грях е стоварен върху Сина. Цялата Божия справедливост, справедливо наказание, но също така и цялата Божия праведна омраза всичко, което трябваше да бъде изляно върху тези грешни създания за вечността, Бог го стовари върху своя единороден Син. Смаза Го под тежестта на Своята справедливост.

Ще кажеш "Братко Пол, можеш ли да убиеш сина си за мен?" Съжалявам, може да спорите теологически дали аз трябва или не трябва - но аз не бих могъл. И аз съм зъл. Библията казва "Ако вие, които сте зли можете да дадете добри дарове на вашите деца, ако вие, които сте зли можете да обичате вашите деца..." И ето Бог, съвършената любов, проявена към съвършен син, Който никога не е правил нищо, освен да благославя Баща Си и Той Го смаза под тежестта на своята свята омраза.

Когато тези проповедници говорят за чашата, вие знаете, Исус казва : "Нека ме отмине тази чаша" и те казват: "Да, отивайки на Кръста, Той не е искал да отиде". Не, те грешат и да те са прави, те просто не знаят какво говорят. Слушайте, имало е мъченици, които са си заминали, последователи на Исус Христос, които са били изпичани като пържола и докато са горели са издигали ръцете си и са хвалели Господа. Нека ви задам един въпрос: "Мислите ли, че те са по-велики от нашия Господ Исус?"

Имало е християни, имам една картина в офиса си, точно пред бюрото ми, огромна картина на всички тези християни разпънати в римския театър, и след като са били разпъвани те са били изгаряни, а други са били пускани на лъвовете. Аз държа тази картина пред очите си през цялото време, за да ми напомня, че това все още се случва и днес. Имало е много от тези, които като са били разпъвани са пеели с радост, докато са им забивали пироните. Мислите ли, че те са по-велики от Исус? Мислите ли, че Исус всъщност е бил страхливец и уплашен и е викал/плачел под наказанието, което някои от Неговите ученици са били способни да издържат с радост? Мислите ли , че Исус е по-слаб от тях?

Това, което трябва да разберете е, че Исус не е мислил, докато е бил в градината "Спаси ме от този час, нека тази чаша ме отмина". Той не е

мислил за гвоздеите в ръцете Си, не е мисли за дървения кръст, не е мислил за прободането с копие то или римляните или нещо друго. Това, за което е мислил е: "Татко, аз никога не съм бил извън Твоите обятия. Винаги съм бил в най-съвършеното, чудесно, красиво взаимоотношение с Теб. Имал съм го през цялата вечност".

Бог не е създал този свят, защото е имал нужда от нещо, защото нашия Бог винаги е доволен от Своя Син. Ако Той вземе изведнъж всички от този свят и ги хвърли в Ада, Бог все още ще е щастлив, защото Той има Своя Син. Не искам да наранявам вашия хуманизъм, но това е начина, по който стоят нещата. Бог е напълно щастлив. Той направи това, Той ни създаде не поради Своя нужда, но поради преливащото Негово изобилие. И тук Неговия син е разделен от Него.

Спомням си след като се роди малкия ми син, аз имах един монитор горе в неговата стая и бях навън и имах друг монитор точно до вратата. Правех някаква стълба, и той заплака. Аз дори не се замислих, хвърлих чука и скочих. Бях млад баща, но правя същото нещо и днес. Ако ние, които сме зли, не можем да оставим децата си, и ето Сина, който си мисли "Ще бъда откъснат от сърцето на Баща Ми, Баща ми ще отвърне лицето Си от мен." Може да си помислите, "О да, Той отвърна лицето Си защото не искаше да гледа как Сина му страда." Не, разбрали сте го погрешно. Той отвърнал лицето Си, защото Неговият син е станал отвратителен. Неговият Син е станал грях.

Всички вие които сте бащи и вие които сте майки, знаете. Имам предвид че след като детето ви стане на определена възраст и тръгва да прави нещо, то си казва: "Татко гледа ли? Мама гледа ли?" Имам предвид, че то не прави нищо, ако майка му и баща му не гледат. Аз може да се покланям, то сграбчва лицето ми. И всичко е по подобен начин.

Отец отвръща лицето си настрани и казва "Не". Исус става отвратително нещо, отвратителен. Ти и аз сме отвратителни пред Бог и за да бъдем простени Бог трябва да умре като отвратителен на наше място. Ти и аз заслужаваме да бъдем смачкани под Божия гняв. И за да може да ни спаси и прости Той трябваше да бъде смазан под своя собствен гняв.

Това е, което е кръста. Това е, което той означава. И сега можете да видите, защо, ако някога сте имали небесно виждане за това, какво

наистина се е случило на кръста, това ще ви повлияе до края на живота ви. Вие ще станете затворници на това нещо. Няма да можете да се отделите от това.

Нека ви дам една илюстрация. Обичам да я използвам поради разтърсващото ѝ въздействие, защото шокира хората толкова много. Един младеж ми каза веднъж: "Когато отида в ада ... " Той се радваше от факта, че ако отиде в ада поне ще има хора отвън, които ще страдат, понеже го обичат толкова много, а знаят, че той отива в ада. Знаете този манталитет "Аз ще нараня себе си, но ще нараня и всеки друг, който ме обича".

Аз му казах, че знам тази склонност. Казах "Млади човече, нека просто ти дам идея, какво ще се случи в деня, когато застанеш пред Господа". Той каза "Добре, аз не се страхувам" Аз казах: "Ти ще се страхуваш" и добавих "Ето какво ще се случи. В момента в който застанеш пред Господа всичко, което твоите родители са обичали в теб, това не си бил ти. Знаеше ли това? Това е била общодостъпната милост на Господа върху теб. Това е, което ги е карало да те обичат. В момента, в който Той обяви твоята присъда, тази милост ще бъде свалена от теб. И това, което твоите родители ще видят е едно чудовище, което би направило Хитлер да изглежда като малко момче, което пее в хора. И искаш ли да знаеш още нещо? Когато направиш първата си крачка в ада последното нещо, което ще чуеш е цялото творение, заедно с твоите родители да стои и аплодира и да се прекланя пред Господа, защото Той е отървал земята от теб. Така че не си мисли, че някой в небето ще скърби или че ще имаш възмездие поне върху някого, докато ти страдаш в ада. Няма да намериш никакво удовлетворение там." Той каза "Това е ужасно!" Аз му отговорих "По-ужасно е, от колкото въобще можеш да си представиш. Покай се и повярвай. Отърви се от идващия гняв!"

Миналата седмица говорих в университета и някои студенти бяха в скрит протест срещу мен. Те влязоха, седнаха на предните редове, скръстиха си ръцете, дръпнаха си шапките надолу, правейки се че спят. Това беше техният голям протест, предполагам. Аз просто отидох до ъгъла и казах "Чуйте, чуйте!" И започнах да им говоря за ада. Казах им "Искам всеки от вас, давам ви 15 минути, отидете къщи, влезте се във вашата стая, обадете се на майка си и ѝ кажете че отивате в ада и че тя трябва да се моли за вашата душа."

Знаете ли, кой е най-големият аргумент, който използват срещу мене в

университета? Те казват "Един любящ Исус никога няма да хвърли някого в ада". Искате ли да знаете нещо? Ако не беше любящият Исус, ние никога не бихме имали доктрината за ада. Знаете ли това? Погледнете в стария завет едва ще намерите, има ги но са едва няколко пасажа в целия стар завет, за ада. Погледнете писанията на Павел, няма почти нищо за ада. Наистина! Знаете ли откъде е всичко, което знаем за ада. Знаете ли откъде идва? От Исус! Наистина! Почти всичко, което знаем за ада, идва от Него. Любящият Исус, който умря, за да спаси хората, говори повече за ада, отколкото всички останали в цялата Библия взети заедно. Защо? Аз мисля, че има една причина. Това е просто мое мнение. Ада е толкова ужасен, че човек дори не може да го схване. Така че единствения, който наистина разбира, колко ужасен е ада, е самият Бог. И само Бог е способен да изрази ужасната същност на ада по някакъв начин .

Така, че запомнете сега, когато слушате, че Исус е умрял за вас, да знаете че това е повече от удари с камшик. Тези удари са били нищо. Аз не искам да омаловажавам физическите страдания, но хора, Кръста това е Синът на Бог, който е смазан от собствения си Баща.

И когато той извика "Свърши се!" това означаваше **НАПЪЛНО ЗАПЛАТЕНО**.

Знаете ли защо Бог никога не може да излее гнева си върху теб, ако си християнин? Той никога, никога няма да излее гнева си върху теб. Никога! Неговата присъда, неговия гняв - Той никога не може да ги излее върху теб. Никога! Това е невъзможно! Той не може да го направи! Сега Той единствено може да се отнася към теб, с най-великата любов. Същата любов, с която Той възлюби Своя възлюбен единороден Син, е любовта, с която Той те обича. Той не може да те обича с нещо по-малко. Искаш ли да знаеш защо Той не може да излее гнева си върху теб? Ще ти кажа защо. Защото Неговия Син го изпи. Той не съществува повече. Свършен е! Исус го изпи. Нищо не е останало за теб! Няма повече наказание за теб, ако си християнин. Но ако не си християнин. О, приятелю, ти дори няма да искаш да знаеш. Ти дори няма да искаш да знаеш, какво те очаква.

Нека се молим.

Татко, благодарим Ти за този ден. Молим се Господи за Твоето благословение и за Твоята помощ. Скъпи Господи помогни ни да оценим това, което си направил за нас, като си дал Своя Син, не ангел, което си дал, не злато, не парче от трона, но Ти ни даде Своя

единороден Син. И затова ще Ти се покланяме през цялата вечност. За това, че имаме по-голям брат и Той не се срамува да ни нарича братя и сестри, защото Той умря за нас. Той е отнел нашите грехове и ни е дал Своята праведност. В името на Исус. Амин.